

INTRÁK

INTERNÁTNÝ ČASOPIS
ŠKOLSKÝ ROK 2015/2016

ROČNÍK III., číslo 3 - 4

NA SLOVÍČKO
ZÍSKALI SME PRVÉ MIESTO...
HELLO, IT'S ME
ROB TO, ČO MILUJEŠ A MILUJ TO, ČO ROBÍŠ
POĎ S NAMI NA FESTIVAL

foto: Soňa Kadlečíková

INFO

Redakčná rada	4
Editoriál	5
Získali sme prvé miesto...	6
Morálne ocenenie	8
Školská rada	9
Najlepší športovec a kolektív v roku 2015	9

ČO SA UDIALO V NAŠOM INTERNÁTE

Návšteva domova dôchodcov	11
Guláš z diviny pre ľudí bez domova	12
Valentín v internáte	13
Fašiangovali sme	14
Deň vody	16
Beseda s obchodným pilotom	17
Na kávičku	18
Obchod s bielym mäsom	18
Opäť v útulku	19
Maturitný večierok	20

NA SLOVÍČKO

Ing. Marta Schlesingerová	22
Mgr. Eliška Masárová	22
Bc. Mária Kotlabová	23

Z NAŠHO A INTERNÁTNEHO ŽIVOTA

Hello, it's me	25
Španielsky vtáčik	32
Čo mi dáva viera	35
Rob to, čo miluješ a miluj to, čo robíš	38
Dotyk ruže	41

ZAUJALO NÁS

Pohľad	43
Som vegánka a je mi fajn	46
Hodnotíme	48
Čudák menom Tim	50

OBJAVILI SME PRE VÁS

Marec-mesiac knihy	51
Pod' s nami na festival	52
Čo v lete	54
Maľovanka pre dospelých	55

REDAKČNÁ RADA

Šéfredaktor:

Tatiana Uhríková

Zástupca šéfredaktora:

Simona Zálešáková

Redaktori:

Petra Kajanová

Monika Šulyová

Alexandra Hulínová

Martina Belejová

Karin Šaradinová

Veronika Purmová

Barbora Mokrá

Lucia Blštáková

Natália Časnochová

Prispievatelia:

Boris Král'

Ondrej Moravčík

Eliška Belanská

Cristián Benito

Nikolaj Skopal

Zuzana Rajčanová

Soňa Kadlečíková

Foto:

Petra Kajanová

archív internátu

Grafická úprava:

Mgr. Renáta Šulíková

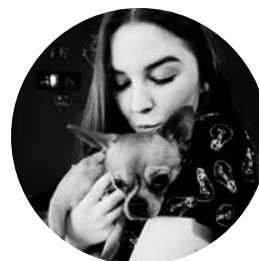
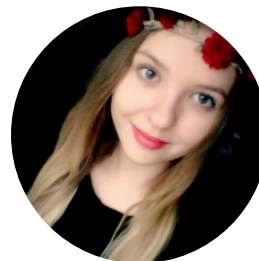
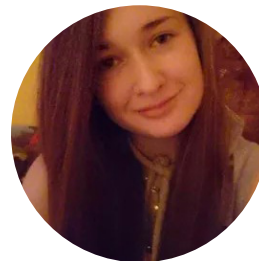
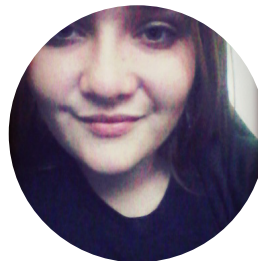
Petra Kajanová

Jazyková úprava:

Mgr. Veronika Bečárová

Koordinátor:

Mgr. Renáta Šulíková

vydáva:

ŠKOLSKÝ INTERNÁT AKO SÚČASŤ
ŠPORTOVÉHO GYMNAZIA,
STANIČNÁ 6, TRENČÍN 91105

Časopis je vydaný za finančnej podpory mesta Trenčín.

Editoriál

Drahí internátnici!

Pripravení? Nazdávam sa, že práve držíte v rukách druhé tohtoročné vydanie najlepšieho študentského časopisu široko-ďaleko (skromnosť nadovšetko) a už o chvíľu budete zvedavo listovať všetky zaujímavé články, ktoré čakajú, kým si ich prečítate.

Ubezpečujem vás, nie je ich málo, pretože od posledného vydania časopisu sa toho udialo naozaj veľa zaujímavého. Pribudli aj nové rubriky s témami, ktoré zaujmú určite každého študenta. Ale nebudem prezrádzať hneď všetko, presvedčte sa sami :-)

Ďakujeme vám, verní čitatelia, za vašu tohtoročnú priazeň a vám, milí redaktori, chcem zvlášť poďakovať za vašu snahu, bez ktorej by tento časopis nebol taký, aký je teraz :-). A keďže tentoraz sa vám prihováram naposledy, prajem vám, aby ste v tomto internáte zažili toľko krásnych chvíľ, koľko som ich tu zažila aj ja (a možno ešte viac).

Tohtoročným maturantom prajem veľa šťastia, či už do ďalšieho štúdia alebo do života a všetkým vám úspešné ukončenie školského roka a šťastný septembrový návrat sem, do rodiska priateľstiev, záchvatov smiechu a nových zážitkov, ktoré sa stanú, dúfam, nezabudnuteľnými.

... a ešte niečo. Každý potrebuje heslo prežitia krízy veku dospievania. Moje bolo: O čo ide, keď nejde o život? :-). No čo, necháte sa inšpirovať?

Vaša šéfredaktorka Tatiana

ZÍSKALI SME 1. MIESTO A MIMORIADNU CENU Z CELOSLOVENSKÉHO KOLA

Sofokles povedal: „Pamätaj, že úspech je odmena za drinu“.

A v našom prípade je to naozaj tak. Náš časopis Intrák slávi svoj prvý úspech. Naša redakčná rada pod vedením pani Mgr. Renáty Šulíkovej sa dňa 26. apríla 2016 zúčastnila na vyhodnotení celoslovenskej súťaže „Sila slova“, v Trnave.

Už od rána sme cestovali rýchlikom v napätí, čo nás v Trnave čaká. A veru čakali na nás veľmi milé prekvapenia - nezískali sme iba jednu cenu, ale hneď dve!

Prvé ocenenie - MIMORIADNU CENU - nám udelila Trnavská televízia v Trnave za celkový dojem časopisu. Odborná porota ocenila najmä to, že časopis je kvalitný po obsahovej, ale aj formálnej stránke a tiež úspešne experimentuje s dizajnom a grafickou úpravou časopisu.

Druhé ocenenie - 1.MIESTO V KATEGÓRIÍ GYMNÁZIÍ A OBCHODNÝCH AKADEMIIÍ. Tešíme sa z tohto úspechu a všetkým tvorcom časopisu blahoželáme.

text: Petra Kajanová
foto: Soňa Kadlečíková a internet

SÚŤAŽ O NAJLEPŠÍ STREDOŠKOLSKÝ ČASOPIS TRENČIANSKEHO KRAJA 2016

Jednej peknej slnečnej májovej stredy sme sa zúčastnili súťaže o najlepší stredoškolský časopis v Trenčianskom kraji. A nielen zúčastnili, ale ako reprezentácia nášho internátu sme získali tretie miesto.

Súťaž sa skladala z dvoch častí: zaslanie časopisov a praktická časť, kde sme z dvoch vylosovaných tém museli zostaviť príhovor. Vylosované témy zneli: aký typ úsmevu sa nám najviac páči a anjeli a démoni medzi nami. Zadanie v praktickej časti nás trochu potrápilo, ale zvládli sme ho (i keď nie bez trpkého prepisovania čistopisu počas posledných minút). Celkovo sme mali čas 45 minút a ako som spomínala, nebolo to jednoduché, ale nakoniec sme napísali niečo o pouličných podvodníkoch, ľuďoch so srdcom zo zlata a mimike ľudskej tváre.

Organizátorom súťaže bolo Krajské centrum voľného času (KCVČ) a hodnotila nás 5-člená porota z toho: redaktor z televízie Markíza Michal Bujna, fotograf a šéfredaktor dvojmesačníka Trenčín region Radovan Stoklasa. Ku všetkým súťažiacim vyslovili veľmi produktívnu kritiku, ktorá nás posunie určite vpred. Verím, že táto skúsenosť nám pomôže ísť s časopisom ďalej a čoraz viac sa zlepšovať.

Viac na: tsk.sk/aktualne-spravy

text: Veronika Purmová, foto: internet

MINISTER ROZDÁVAL MORÁLNE OCENENIA

Učiteľia a pedagogickí pracovníci si pri príležitosti Dňa učiteľov 22. marca 2016 v Bratislave prevzali z rúk ministra školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky Juraja Draxlera ocenenia za mimoriadne úspechy vo svojej pedagogickej práci.

62 pracovníkov školstva si prevzalo veľké a malé medaily a ďakovné listy. Medzi ocenených pracovníkov patrí aj náš riaditeľ Športového gymnázia v Trenčíne, pán Mgr. Jozef Pšenka.

Ocenenie získal za dlhoročnú pedagogickú a trénersku činnosť so športovo talentovanou mládežou. Ide o najvyšší stupeň ocenenia v rezorte školstva udeľovaný školským pracovníkom a pracovníkom v iných oblastiach spoločenského života od roku 1999.

Taktiež prezradíme, že okrem ocenenia pán riaditeľ nedávno oslávil 60-te narodeniny.

K narodeninám a Malej medaile svätého Gorazda srdečne

hoželáme!

text: Barbora Mokrá
foto: internet

ŠKOLSKÁ RADA

Milí študenti, radi by sme vás informovali o zmenách, ktoré sa dejú v našom internáte. Jednou z týchto zmien je aj to, že sa od tohto roku obnovila žiacka rada. Jej predsedom je Jozef Cidorik.

Z každej výchovnej skupiny vás zastupuje jeden človek, ktorý sa snaží o zlepšenie fungovania internátu. Na neho sa môžete obracať s pripomienkami, sťažnosťami a návrhmi, jednoducho s čímkoľvek, čo by ste chceli zmeniť alebo zlepšiť. Uvítame všetky vaše názory a pokúsime sa tie rozumné posunúť ďalej.

Dúfame zároveň, že vaše návrhy motivujú vedenie, aby sa mohlo veľa vecí zmeniť k lepšiemu. Prajem týmto novej pani zástupkyni veľkú trpezlivosť a tiež ochotu vybudovať pre nás to najlepšie.

Mená vašich zástupcov z vých. skupín:

1.sk.	Adam Bača
2.sk.	Lukáš Kalník
3.sk.	Kamil Kyšľa
4.sk.	Jozef Cidorík
5.sk.	Jakub Čurila
6.sk.	Timea Šipulova
7.sk.	Laura Rehušová
8.sk.	Veronika Micháľková
9.sk.	Daniela Dolinská
10.sk.	Bianka Novotková
11.sk.	Martina Fridříková
12.sk.	Zuzana Hrášková
13.sk.	Simona Zálešáková
14.sk.	Kristína Heglasová
15.sk.	Katarína Fapšová
16.sk.	Tatiana Dvořáková
17.sk.	Juraj Zemiak
18.sk.	Barbora Jesíková
19.sk.	Lucia Bartošová
20.sk.	Monika Malárová
21.sk.	Zuzana Hegedušová
22.sk.	Daniela Havrlentová

text: Simona Zálešáková

Najlepší športovec a kolektív za rok 2015

Každá škola vyhodnocuje svojich najlepších žiakov za výborné štúdijské výsledky, reprezentáciu školy na vedomostných, umeleckých a športových súťažiach.

Športové gymnázium každý rok oceňuje 10 najlepších športovcov školy. V polovici februára sa radovali z cien títo “fyzičkou obdarení machri”:

Atletika: Júlia Hanuliaková, Tatiana Pavlovská

Cyklistika: Dávid Klátik

Kanoistika: Milan Fraňa, Michal Forgách, Jakub Lutaš, Kristína Mrvová

Krasokorčuľovanie: Bronislava Dobiášová

Plávanie: Barbora Mikušková

Vzpieranie: Samuel Paulus

Ocenené kolektívne športy:

Futbal

Volejbal

Hádzaná

text: Barbora Mokrá

foto : archív internátu

©foto: Soňa Kadlečková

Potešili sme našich starších spoluobčanov

V našom internáte prebieha veľa charitatívnych podujatí. Pri organizovaní posledného podujatia nám napadla jedna myšlienka. Čo tak navštíviť domov dôchodcov?!

Dali sme hlavy dokopy a rozmýšľali a rozmýšľali. Zhodli sme sa na tom, že starkých prekvapíme upečenými perníkmi a piškótovou tortou. Po ceste do DOS-u /nachádza sa pri starej poliklinike/ sme sa medzi sebou dohadovali, o čom by sme sa s nimi porozprávali.

Vyhrala téma fašiangy. Chceli sme sa dozvedieť, aké to bolo za ich čias, čo sa zmenilo, či pokazilo. Neuveríte, ale ústa sa nám nezatvorili.

Čas strávený s nimi veľmi rýchlo ubehol. Splnili sme, čo sme si predsavzali, a tak sme sa rozlúčili. Vidieť ich tváre plné úsmevu, bol najlepší pocit, aký sme zažili.

text: Monika Šulyová
foto: archív internátu

GULÁŠ Z DIVINY PRE ĽUDÍ BEZ DOMOVA

Žijú zo dňa na deň, nemajú svoj vlastný domov. Nemajú miesto, kde môžu každý deň tráviť so svojou rodinou v teple a s jedlom v ruke. Žijú úplne odlišný život ako žijeme my. Niektorí sa na ulicu dostali vlastnou vinou, iní trpia kvôli chybám ich blízkych. No nech sú už akíkoľvek, treba im pomáhať.

U nás v Trenčíne sa o ľudí bez domova starajú „Maltézski rytieri“. Vďaka nim majú trenčianski bezdomovci strechu nad hlavou po celý deň. Cieľom maltézskeho dobrovoľníctva je, aby potulujúci sa ľudia trávil čas zmysluplne, a preto sa im snažia vytvárať podmienky na rôzne aktivity.

Dňa 21. 1. 2016 sme sa aj my rozhodli pomôcť ľuďom bez domova. Naši študenti a vychovatelia za pomoci sponzorov navarili pre ľudí bez domova guláš z diviny, ktorý sa podával v priestoroch trenčianskej nocľahárne. Taktiež sme sa rozhodli zakúpiť im niekoľko párov ponožiek.

Ak máš chuť, môžeš pomôcť nejakým nepotrebným oblečením alebo jedlom či aspoň kúpou časopisu. Nota bene. Určite budú vďační za každú maličkosť.

Za uskutočnenú peknú myšlienku ďakujeme Kristíne Mahútovej, Monike Moravčíkovej, Barbore Palatínusovej, Patrícii Laurenčíkovej, Jakubovi Kočimu, Petrovi Hromkovi, p. Vlaste Karkoškovej, p. Milanovi Karkoškovi a p. Matejovi Dzurusovi.

text: Petra Kajanová, foto: archív internátu

Oslávili sme DEŇ ZAĽÚBENÝCH

Aj tento rok nám február priniesol deň svätého Valentína a náš internát sa opäť obliekol do farieb lásky. Anjel lásky Amor roznášal valentínky, ktoré sme venovali svojim láskam, kamarátom, alebo sa rozposlali s myšlienkou spraviť si radosť.

Nezabudli sme ani na každoročné valentínske darovanie krvi. Veľké ĎAKUJEM vyslovujeme týmto žiakom:

Alexandra Baránková
Viktor Černák
Simona Dropová
Juraj Ďurika
Patrícia Hajdúková
Viktor Hraboš
Simona Hybská
Adam Jakubis
Lukáš Jurko
Nikola Miklošová
Ondrej Moravčík
Adrián Pavlík
Sarah Pekarčíková
Marek Petříček
Natália Rybáriková
Lenka Slačková

Valentínsky večer sa zavŕšil super diskotékou. Stretli sa už tradične páry nové, staro-nové, ale samozrejme aj tí, čo svoju lásku ešte len hľadajú. Dúfame, že budúci rok sa uvidíme opäť, aj keď už bez štvrtákov, no zato s terajšími a novými pármami.

text: Karin Šaradínová
foto: archív internátu

Fašiangy sú každoročne obdobím, ktoré sa tiahne od Troch kráľov až po takzvanú Škaredú stredu, keď začína veľkonočný pôst. Toto obdobie je oddávna sprevádzané množstvom jedla, stretávaním sa a zábavou. Tak ako každý rok, aj tento sa fašiangy oslavovali aj v našom internáte.

Vo vstupnej hale bolo pripravené pohostenie, hrala hudba, panovala dobrá nálada, ktorou sa zaiste nakazil každý. Medzi dobrotami boli aj šišky, ktoré sme „vyčarovali“ s pani vychovateľkou v kuchynke. Žiaci sa schádzali a následne aj pomaly vytrácali. Po niekoľkých hodinách všetko jedlo zmizlo, a tak ako všetko, aj naše fašiangové veselie muselo skončiť. Pevne veríme, že ste sa dosýta zabavili a budete sa tešiť aj na ďalšie plánované akcie v našom internáte.

Ak sa vám náhodou naše šišky neušli, alebo na ne práve po prečítaní tohto článku máte chuť, pripájame aj recept:

Čo budete potrebovať?

- 1 kg hladkej múky
- 50 g droždia
- 50 g masla
- 50 g kryštálového cukru
- 600 ml mlieka
- 2 PL rumu
- 1 dl oleja
- 3 ks vajec
- 300 g lekváru alebo džemu, ktorý máte radi

A ako postupovať?

Krok číslo 1: Múku preosejeme a pripravíme si kvások. Keď vykysne, pridáme cukor, maslo, rum, žĺtky. Bielky vyšľaháme vidličkou a pridávame vlažné mlieko podľa potreby. Vypracujeme vláčne, nie veľmi husté cesto a necháme vykysnúť na teplom mieste.

Krok číslo 2: Na doske si cesto rozvaľkáme na hrúbku približne 1 až 2 centimetre a povykrajujeme okrúhlou formičkou. V prípade, že nemáme formičku, poslúži aj pohár. Necháme vykysnúť. Do stredu šišky si urobíme jamku a vkladáme do rozpáleného oleja jamkou dolu. Hotové šišky ukladáme na papierové obrúsky. Krok číslo 3: Ešte teplé šišky obaľujeme v zmesi práškoveho a vanilkového cukru a do každej jamky vložíme džem.

text: Saša Hulínová, foto: Petra Kajanová a archív internátu

DEŇ VODY

Človek sa stretáva s vodou od svojho narodenia až do posledného dňa svojho života. Napriek tomu, čo všetko nám voda dáva, si neuvedomujeme jej význam. Považujeme ju za samozrejmosť a nevenujeme jej spravidla veľkú pozornosť.

V roku 1992 bol 22. marec vyhlásený za Svetový deň vody. Aj v našom internáte sme si pripomenuli jej dôležitosť. Rozprávali sme sa o tejto téme, vypracovali sme test a nakoniec sme zanesli vzorku vody na Regionálny úrad verejného zdravotníctva v Trenčíne. Výsledky, ako obstála naša voda, ste určite našli vo vestibule na nástenke.

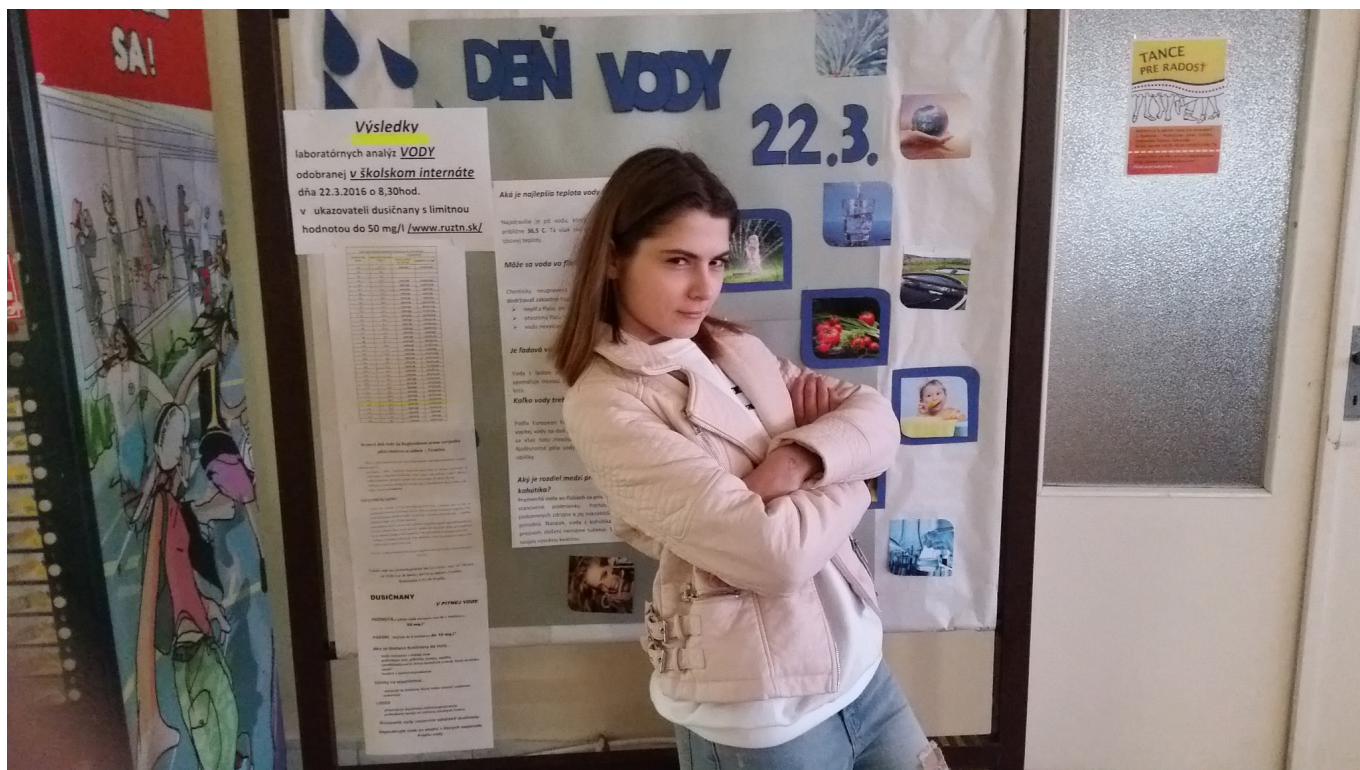
Súťažiaci, okrem iných cien, boli symbolicky odmenení fľaškou vody.

Zaujímavosti o vode, ktoré ste možno nevedeli:

- Viac ako 1,5 miliardy ľudí dnes pracuje v odvetviach s vodou.
- Takmer všetky pracovné miesta sú závislé od vody.
- V pitnej vode sa nachádzajú aj dusičnany v hodnote 50 mg.l-1.
- Dojčatá do 6 mesiacov nesmú vypiť viac ako 10 mg.l-1.

Naša vzorka vody v internáte mala nameranú hodnotu dusičnanov vo výške 12,3 mg.l-1, tzn., že ju spĺňa.

text: Lucia Blštáková, foto: Petra Kajanová

BESEDA S OBCHODNÝM PILOTOM

Keď som sa dozvedel, že sa u nás v intráku uskutoční beseda s obchodným pilotom, veľmi som sa potešil. Zaujala ma hlavne z pohľadu letectva. Na besedu prišlo asi 50 ľudí, prevažne chalanov. Osobne som si myslel, že dievčatá by to veľmi nezaujímal, ale predsa nejaké prišli.

Už od začiatku ma doslova chytila prezentácia s peknými fotkami o lietaní a leteckom výcviku. Ale hlavne kamarátske vystupovanie pilota p. Milana Kubicu.

Padali časté otázky, ktoré sa týkali lietania a kurzov, ktoré pilot veľmi rád zodpovedal. Osobne ma to veľmi nadchlo a do budúcnosti sa chcem o tento krásny šport viac zaujímať.

Besedu uzavrela tombola - hlavná cena let lietadlom. Bolo to výborne a teším sa na ďalšiu besedu pána Milana Kubicu.

text: Nikolaj Skopal, foto: archív internátu

NA KÁVIČKU

Aby pitie Vašej šálky kávy bolo skutočným voňavým zážitkom a výnimočným okamihom, nielen konzumáciou nejakého povzbudzujúceho nahorkastého roztoku, treba si vedieť vybrať.

S výberom kávy je to podobné ako so zoznamovaním sa medzi ľuďmi. Aj dobrá káva má vždy svoje meno a priezvisko v podobe krajiny pestovania a kvalitatívneho údaju. Čím čerstvejšiu kávu si kúpite, tým bude chutnejšia a aromatickejšia. Optimálna teplota vody, používanej na prípravu kávy, je 85 až 95°C. To znamená, (že) krátko pred zovretím.

Káva chutí najlepšie, ak sa čerstvo pomelie tesne pred varením, a preto by si milovník kávy mal zaobstarať mlynček alebo kávovar s mlynčekom, ktoré zabezpečia, aby káva nebola počas mletia prehriata.

Vedeli ste, že ... ?

- Káva a choroba; štúdie naznačujú, že káva môže pomáhať pri prevencii rakoviny čriev, Parkinsonovej chorobe a cukrovke a nespôsobuje chronicky vysoký krvný tlak.
- Káva a cholesterol; časté pitie nefiltrovannej kávy zvyšuje hladinu cholesterolu.
- Káva a alkohol; je dokázané, že pravidelné pitie kávy znižuje riziko cirhózy pečene, spôsobenej konzumáciou alkoholu.

Aj v našom internáte sme si mohli naživo pozrieť, ako sa taká ozajstná káva pripravuje. Návody na prípravu rozdával Juraj Ďurika.

text a foto: Petra Kajanová

OBCHOD S BIELYM MÄSOM

Vždy som si myslela, že najvýhodnejším nelegálnym biznisom je predaj drog, zbraní alebo kradnutých áut. Ale pri písaní tohto článku som zistila, že novodobé otroctvo či nútená prostitúcia si dokáže zarobiť viac.

Ročne sa asi 100 Slovákov stane obeťou obchodovania s ľuďmi. Často sú odvezení na nútenú prácu do Anglicka a mnohí sú nútení k prostitúcií v Česku, Nemecku a v Rakúsku. Väčšinou ľuďom prisľubia dobre platenú prácu a prevezú ich do zahraničia. Až v zahraničí zistia, že boli oklamaní a stali sa obeťou. Ale tam už má moc organizátor obchodu a ten sa nebojí použiť násilie, aby dosiahol svoj cieľ a prinútil človeka k poslušnosti. Najčastejšie sú to vyhrážky smerom k rodine. Ženám sa vyhrážajú, že rozšíria o nich klebety, alebo môžu vytvoriť tzv. dlhý vzťah, čo znamená, že agentúra, s ktorou dotýčny spolupracoval, zaplatila zaňho všetky výdavky a človek tak musí odrobiť všetko, čo chcú...

Preto je vždy dôležité overiť si ľudí, s ktorými uzavráme pracovný pomer. Nikdy nevieme, kedy sa môže niečo podobné stať našim blízkym, alebo dokonca aj nám.

Na túto tému sa s nami prišla z oddelenia Krajskej polície v Trenčíne porozprávať kpt. Dana Adámková, ktorej slová nás všetkých zaujali, pretože sme si niektorí ani neuvedomili, že aj na Slovensku máme takýto problém.

text: Lucia Blštáková

OPĀŤ V ÚTULKU

Som veľmi rada, že v našom internáte žijú stále dobrí ľudia. Svoje srdce majú na správnom mieste. Zaujímajú sa aj o potreby iných. Tých, čo lásku nedostávajú ako samozrejmosť. Myslím tým psíkov v Trenčianskej karanténnej stanici.

Ako už iste viete, v internáte prebiehala finančná zbierka, ktorá sa vyšplhala na celkom peknú sumu, necelých 172 eur!!! Za peniaze sa našim psím kamarátom nakúpili deky, misky, granule a iné pre nich potrebné veci.

Táto stanica funguje formou občianskeho združenia, ktorej cieľom je pomôcť a nájsť domov opusteným a týraným psíkom a zabezpečiť im podmienky pre život. Činnosť stanice je postavená na báze dobrovoľnosti, lásky k zvieratám a podpory od tých, ktorým nie sú osudy opustených a týraných psíkov ľahostajné.

text: Natália Časnochová, foto: archív internátu

MATURITNÝ VEČIEROK

Opäť nastal čas, keď sa internát lúči s maturantmi. Všetko je pripravené, čakáme iba na posledných žiakov. Á, už sme všetci. Z reprákov zaznie úvodná hudba, báseň, príhovor... Postupne sa vystrieda vopred nacvičený program, zostáva ticho.

P. zástupkyňa prečíta svoj príhovor, menovite vyzýva odmenených žiakov. Na záver sa všetci podpíšu do kroniky. Spoločne odchádzame do jedálne na slávnostnú večeru. Hotovo, už je po všetkom. Vlastne, ešte bude diskotéka, tak zostaňte, neodchádzajte....

Čo povedať?! Nič, len to, že čas rýchlo beží. Štyri roky znovu rýchlo ubehli a maturantov v septembri vystriedajú noví, nesmelí prváci. Kolobeh života nezastavíme...

Milí maturanti v novej etape života vám prajeme veľa,

veľa úspechov, zdravia, lásky a šťastia. Nech vám čo najdlhšie zostanú tie vaše krásne úsmevy na tvárach.

TAK ŠŤASTNÝ KROK DO ŽIVOTA!!!

text: redakcia, foto: archív internátu

NA SLOVÍČKO

Opäť pokračujeme “v spovedi” našich vychovávateľov. Rozhovory neodmietli:

Ing. Marta Schlesingerová

Mgr. Eliška Masárová

Bc. Mária Kotlabová

vedúca výchovy p. Marta Schlesingerová

1.Kolko rokov pôsobíte v internáte, ako si spomínate na svoje začiatky?

Do školského internátu som nastúpila koncom augusta 2008. Mala som výchovnú skupinu chlapcov v trakte B. V tom čase tam boli stredoškólákmi obsadené iba prvé dve poschodia.

2.Čo pre Vás predstavuje Vaša terajšia pozícia?

Je to predovšetkým nová náplň práce, väčší rozsah zodpovednosti za vykonanú prácu, riešenie problémov iného charakteru.

3.Čo hovoríte na nás žiakov?

Všetci sme rôzni, ako dospelí, tak aj žiaci.

4.Je toto vaše vysnené zamestnanie?

No, ani nie. Chcela som byť učiteľka. Sem som prišla po štrnástich rokoch praxe z pozície učiteľky odborných predmetov na SOŠ podnikania v Trenčíne. O moje odborné zameranie, textilné materiály – odevníctvo, prestával byť záujem a počet žiakov každoročne klesal.

5.Aké sú Vaše záľuby?

Ručné práce, literatúra, PC, záhrada.

6.Vaše vízie do budúcnosti?

Mojím cieľom je pozitívne ovplyvňovanie využívania voľného času ubytovaných žiakov. Určite by pomohli nové študovne, v knižnici literatúra s odborným zameraním, kvalitné wifi pripojenie a zvýšený záujem zo strany žiakov o dianie v ŠI, šírenie dobrého mena nášho internátu.

•Aká je Vaša obľúbená farba?

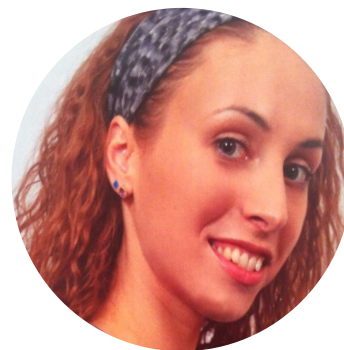
Hnedá.

•Aké ste znamenie?

Býk.

•Kolko jazykov ovládáte?

Mám štátnicu zo SJaL, maturovala som z RJ a učila som sa aj NJ, nesmelé začiatky s AJ.

vychovávateľka p. Eliška Masárová

1.V internáte pôsobíte len pár mesiacov, aké sú Vaše prvé dojmy?

Moje prvé dojmy sú veľmi dobré. Práca s mladými ľuďmi je veľmi zaujímavá a naplňa ma.

2. Vždy ste chceli pracovať ako vychovávateľka?

Bol to jeden z mojich snov.

3. Aké sú Vaše záľuby?

Tým, že stále študujem, mám deficit spánku. Takže najradšej spím.

4. Čo alebo čím Vás prekvapili naši študenti?

Svojimi chabými výhovorkami. "Použite viacej kreativity alebo povedzte pravdu, to je najlepšie, čo môžete urobiť".

5. Aký zážitok Vám ako študentke utkvel v pamäti z Vašich školských čias?

Krásne 4 roky v stredoškolskom internáte.

• Aká je Vaša obľúbená farba?

Všetky farby majú svoje čaro.

• Aké ste znamenie?

Ryby.

• Aké je Vaše obľúbené zvieratko?

Nemám.

• Koľko jazykov ovládáte?

Anglický.

vychovávateľka p. Mária Kotlabová

1. V internáte pôsobíte len pár mesiacov, aké sú Vaše prvé dojmy?

Moje prvé dojmy sú dobré a viac je tých pozitívnych.

2. Vždy ste chceli pracovať ako vychovávateľka?

Nesnivala som o práci vychovávateľky, ale vždy ma bavila práca s mladými ľuďmi, a to sa mi aj splnilo.

Viac ako 30 rokov som robila majsterku odbornej

výchovy a učila odborné predmety, takže stále sa pohybujem medzi študentmi.

3. Aké sú Vaše záľuby?

Rada navštevujem a spoznávam nové miesta, historické a kultúrne pamiatky, ale aj mentalitu ľudí iných krajín. Rada relaxujem pri dobrej knihe.

4. Čo alebo čím Vás prekvapili naši študenti?

Študenti sú stále rovnakí, aj keď sa to možno nezdá. Zmenili sa skôr podmienky internátneho života – sú voľnejšie.

5. Aký zážitok Vám ako študentke utkvel v pamäti z Vašich školských čias?

Tých spomienok na študentské časy je veľa. Veselo bolo na výletoch, exkurziách a rada spomínam aj na spoločné brigády, ktoré dnešní študenti zažívajú veľmi málo. Spoznala som aj život na internáte a prvý rok bol ťažkou skúškou, keďže nás bývalo na izbe 13 dievčat.

• Aká je Vaša obľúbená farba?

Mám rada čiernu farbu a farby zeme.

• Aké ste znamenie?

Ryby.

• Aké je Vaše obľúbené zvieratko?

Oblúbené zviera nemám.

• Koľko jazykov ovládáte?

Dva – RJ, NJ.

Ďakujeme za rozhovory a v práci prajeme veľa úspechov.

rozhovory spracovala: Martina Belejová

HELLO IT'S ME

1. Prečo SUŠ a prečo práve tento odbor?

Môžem povedať, že odmalička som už vedela, čo chcem v živote robiť, pretože som bola tak trochu zvláštne dieťa :-). Ostatné deti sa hrali s autíčkami či bábikami, a ja som si z Lega stavala domčeky a zariaďovala ich papierovým nábytkom, takže si myslím, že odbor dizajn interiéru bola pre mňa od začiatku jasná voľba, a keďže tento odbor ponúkala len SUŠ, neváhala som ani chvíľu a bolo rozhodnuté. Išla som len za tým, čo mám naozaj rada.

2. Neľutuješ, že si si vybrala práve tento odbor?

Samozrejme, vždy sa naskytne chvíľa, kedy človek oľutuje väčšinu svojich rozhodnutí, a ja nie som výnimkou. Ak mám povedať pravdu, v mnohých chvíľach ťažkého zúfalstva som si hovorila, prečo som ja “blbá” nešla na gympeľ. Ale po týchto štyroch rokoch môžem spokojne povedať, že neľutujem, že som si zvolila odbor a tiež školu, akú som si zvolila, pretože som tu získala skúsenosti a zručnosti, ktoré by som nikde inde nedostala.

3. Kedy si zistila, že máš takpovediac umelecké schopnosti?

Neviem, či sa moje zručnosti dajú nazvať umeleckými, no niečo podobné sa začalo prejavovať už v mladšom veku, ale skutočne sa začali rozvíjať, až keď ma mamina v treťom ročníku základnej školy prihlásila na krúžok na umeleckej škole, kam som chodila až do skončenia deviatky. V podstate ma k umeniu ako takému priviedla moja vtedajšia pani učiteľka Hornáčková, ktorá to skutočné umenie mala naozaj v krvi. Práve pri nej sa najviac zdokonalili moje “umelecké”, no najmä výtvarné schopnosti, ktoré som sa rozhodla rozvíjať aj na strednej škole.

4. Čo maturita, aké zadanie, tému si dostala, môžeš nám o nej porozprávať?

Štvrtý ročník sa točí buď okolo maturít alebo prijímačiek na vysokú. No poďme k tej maturite. Keďže ma veľmi oslovuje téma študentstva ako taká, ako maturitnú tému som si vybrala prestavbu našich internátnych izieb tu v internáte, kde som prežila celú strednú školu a stal sa tak trochu mojím druhým domovom. Vytvorila som systém nábytku, ktorého hlavná myšlienka stavia na úspore priestoru, ktorého tu žiaľ

máme naozaj málo. Kolekciu tvoria: vešiaková skriňa, menšie vrchné skrinky, skrinka na topánky, vešiaky, čiastočne vyklápacie police, police, vyklápacia posteľ a tiež stôl spolu s nočným stolíkom - všetko doplnené piktogramami, ktoré spresňujú funkciu nábytku a robia izbu tak trochu zábavnou. Funguje to naozaj veľmi jednoducho, v piatok sa pobalíš na víkend domov, nábytok jednoducho sklopíš a keď sa v nedeľu vrátiš, všetko nájdeš čisté a nezaprášené, a keď náhodou tvoj spolubývajúci “maróduje”, tak jeho nábytok sklopíš tiež a máš viac priestoru pre seba. Urobila som tu aj menšie zmeny v pôdoryse, zachovala som len polovicu balkóna, vďaka čomu sa do kúpeľne zmestí sprchovací kút aj s dvierkami, dve umývadlá spolu so skrinkou pod nimi a radiátor s možnosťou zavesenia a sušenia uterákov. Pripájam sem aj zopár počítačových vizualizácií, aby ste si to všetko vedeli predstaviť. Samozrejme ďakujem všetkým dievčatám, ktoré sa ochotne zúčastnili môjho dotazníka, naozaj mi to pomohlo vytvoriť použiteľný produkt, ktorý spája vaše nápady do celku.

5.Vychádzaš vo svojej tvorbe prevažne zo svojej koncepcie? Máš nejaký vyhranený štýl alebo máš nejaký vzor, z ktorého čerpáš?

Myslím si, že každý človek, ktorý sa chce stať “výtvarníkom” či “dizajnérom” si musí nájsť svoj osobitý štýl, či už je to v kresbe alebo aj v navrhovaní produktov. Moja tvorba je značne ovplyvnená najmä mojimi myšlienkami, ktoré by som rada ukázala svetu (a to naozaj niekedy uvažujem veľmi zložito), niekedy pracuje len čistá fantázia. Môžem povedať, že za tie štyri roky sa mi ten štýl naozaj podarilo nájsť a zatiaľ sa ho (aj keď podvedome) držím. Čo sa týka kresby a výtvarného prejavu, najviac mi vyhovuje kresba ľudskej figúry, v čom som sa celkom našla. V dizajne ma dosť ovplyvnil štýl škandinávskych krajín a tiež aj myšlienky funkcionalizmu, no moja inšpirácia sa často nachádza len v obyčajných veciach, ktoré nás dennodenne obklopujú. Naposledy to bola napríklad mandarínka :-)

6.Uprednostňuješ prírodné materiály, teda si zástancom ekologicky úsporných riešení, alebo ktorý materiál či farba u teba prevláda?

Materiály v dizajne sú niečo ako farby na plátne, až na to, že skombinovať ich je ťažšie, pretože ich tak ľahko nezmiešate do jednej machule. Zo začiatku som s nimi bojovala, postupom času som si našla zopár obľúbených, ktoré ma neomrzia asi nikdy. Medzi ne patrí napríklad betón, štruktúra dreva v kombinácii s nejakým kovom alebo napríklad aj korok :-). Samozrejme veľa, veľa skla a ešte viac bielej, ktorú radím medzi moje najobľúbenejšie farby spolu s pastelovými. Momentálne sa stala mojou láskou favia žltá .-) Samozrejme som zástancom prírodných a ekologických materiálov, pretože si myslím, že interiér ako celok musí byť prepojený s architektúrou samotnou a tá zase s prostredím, v ktorom sa nachádza. Úsporné riešenia v dizajne sa stali tak trochu mojou srdcovkou a určite by som sa im rada ešte venovala.

7. Ako vidíš svoju budúcnosť, pokračuješ v štúdiu alebo školu zabališ?

Môžem povedať, že o otázke budúcnosti bolo rozhodnuté už dávno pred strednou školou, pretože som sa odjakživa chcela stať architektkou. Ostatné deti čítali Kamaráta a ja Pekné bývanie. Školu ešte dúfam pár rokov nebudem musieť zabaliť, a ak šťastne prežijem leto 2016, tak od septembra pokračujem v štúdiu na VUT v Brne, fakulta výtvarných umení, na čo sa už naozaj veľmi teším.

8. Ako prebiehalo prijímacie konanie na VŠ?

Naozaj mi tento traumatický zážitok chcete pripomínať? No fajn. Na prijímacie konanie som sa pripravovala celý rok, či už s kreslením alebo s doučovaním matematiky a taktiež som pracovala na mojom portfóliu prác, ktoré jedna konkrétna škola vyžadovala. Vlastne, prijímacie konanie nebolo jedno, ale hneď tri. Prvé talentovky ma čakali na STU v Bratislave na fakulte architektúry, na ktorú som úspešne prijatá. Druhé ma čakali v Brne na VUT na fakulte výtvarných umení (odbor produktový dizajn), ktoré som s Božou pomocou zvládla tiež, a keďže do ročníka na odbore prijímali len štyroch ľudí zo všetkých uchádzačov, naozaj som nečakala, že moje meno bude v tej štvorici prijatých tiež, čo bolo asi najpríjemnejšie prekvapenie posledných rokov. Tiež som absolvovala prvé kolo talentoviek na fakulte architektúry už spomínanej VUT, o mesiac ma ešte čaká druhé (matematické a vedomostné), tak držte palce, pretože architektúra je stále moja srdcovka :-). S odstupom tých pár mesiacov hodnotím prijímačky ako naozaj dobrú skúsenosť do života a rozhodne sa netreba podceňovať ani vzdávať, treba si ísť za tým, čo naozaj chceš a potom zaručene prídu tie spomínané príjemné prekvapenia v podobe úspechu.

9. Keby si mala možnosť vrátiť čas, išla by si do toho znova?

Ak by sa čas dal naozaj vrátiť (a dokonca viackrát), neváhala by som a rozhodla by som sa určite rovnako, ako som sa rozhodla pred štyrmi rokmi. Tento čas strávený v Trenčíne mi dal zatiaľ najviac za celý môj život, tu som v podstate dospela (ak to tak môžem povedať), naučila sa takmer všetko, čo teraz ovládam, zažila som tu najkrajšie zážitky, spoznala ľudí, s ktorými, dúfam, strávim všetky nasledujúce roky života a môžem povedať, že som tu našla samú seba. Bola to dlhá cesta, ktorá ale ubehla neskutočne rýchlo a rozhodne by som neľutovala zopakovať si túto šialenú jazdu do neznáma znova :-). A kludne aj s tými všetkými nástrahami, ktoré som počas nej už prekonala, pretože nič nie je také ťažké ako sa zdá, ťažkým si to môžeme urobiť len my sami. A PRETO UŽ DNES VIEM, ŽE NAJVÄČŠIA PREKÁŽKA, AKÚ ČLOVEK V ŽIVOTE MÔŽE PREKONAŤ, JE ON SÁM. Mne sa to myslím, podarilo :-).

Mimochodom Tatčina práca získala cenu p. riaditeľky SUŠ, blahoželáme :D

rozhovor pripravila: rš, © foto: Tatiana Uhríková

ŠPANIELSKY VTÁČIK

Benito. Väčšina z vás ma pozná pod týmto menom. Máte však viac možností, pretože moje meno je v skutočnosti o niečo dlhšie ako tie slovenské, a to Cristian Nino Benito Baláž. Niektorým sa to zdá zvláštne, ale v Španielsku je to bežné. Prvé priezvisko je po otcovi a druhé po mame. A prečo som spomenul Španielsko?

Všetko sa to totiž začalo v jeden horúci letný deň, keď sa z nemocnice vo Valencii ozval môj diabolský krik. Je to mesto, v ktorom som sa narodil a celých 8 rokov si užíval neprestajnú zábavu v podobe všemožných osláv ako Charangas, Fallas – dvojtýždňová prehliadka veľkých papierových a plastových sôch v mojej rodnej Valencii, Mascleta... Tá posledná bola moja obľúbená.

Mascleta je súčasťou Fallas a je to vlastne akýsi desaťminútový petardový koncert, ktorý na prvý dojem iba ohlušuje, ale keď sa pozorne započúvate, zachytíte v ňom akýsi rytmus, gradovanie a stane sa pre vás niečím, na čo sa neskôr celý rok tešíte. U mňa táto záľuba trvá dodnes a viem sa celkom spoľahlivo vyblázniť s ohňostrojmi na Silvestra.

Ozaj, vedeli ste, že vo väčšine španielskych domácností darčeky nenosí Ježiško, ale Traja králi? Nuž, je to tak. Hoci ja ako malý som dostával darčeky v oba dni. Pre Španielov sú Vianoce významný katolícky sviatok. Slávi sa v kruhu početnej rodiny, stoly sa prehýbajú pod ťarchou jedla – typická je rybia polievka, „ruský“ šalát (obdoba nášho zemiakového), kopec mäsa a „turrónes“ – veľa druhov vianočných čokolád a tureckých medov.

No a s Tromi kráľmi prichádzajú nielen darčeky doma, ale aj v uliciach, pretože každé mesto usporiada vlastnú prechádzku Troch kráľov, ktorá je spojená s rozhadzovaním darčiekov najmä medzi okolostojace deti.

“ŠPANIELSKO MA NAUČILO ŽIŤ AJ V NOCI A NEPREMRHAŤ ANI SEKUNDU DŇA.”

Mentalita Španielov sa dosť líši od tej slovenskej. Nenájdete tam človeka, ktorý by si nejako obzvlášť lámal hlavu nad svojím „osudom“ a už vonkoncom nie, že by mu to bránilo vyjsť na ulicu (aj v neskorých hodinách) a pretancovať hodiny až kým zábava „neskončí“. A prečo tie úvodzovky? Odpoveď je jednoduchá. Zábava v Španielsku nepozná hranice, a teda nikdy nekončí. Navyše rozdiely medzi generáciami v tomto smere neexistujú. Nehľadiac na vek, všetci si vychutnávajú život plnými dúškami.

Slová ako „siesta“ a „fiesta“ ste už isto počuli. Nuž, nie je to len mýtus.

Fiesta – to sú akékoľvek oslavy a verte mi, že v Španielsku je ich viac ako kdekoľvek na svete. A siesta? Je to obdobie dňa, keď sú najväčšie horúčavy, vďaka ktorým sa medzi druhou a piatou hodinou na ulicu vyjsť nedá a tobôž nie pracovať, preto okrem veľkých obchodných reťazcov je všetko v tomto čase pozatvárané a ľudia sa venujú oddychu.

Naozaj by ste ťažko našli niekoho na ulici v tých tropických teplotách?! Zato večer po desiatej sa ulice a parky zaplňajú ľuďmi, ktorí nemajú problém baviť sa až do neskorej noci, keďže nasledujúci deň (vrátane škôl) sa začína až o deviatej ráno. A takto som si žil osem rokov. Moje šťastie sa potom pominulo. Prišiel som na Slovensko.

“PRAVDUPOVEDIAC MOJE ZAČIATKY BOLI VEĽMI, VEĽMI, VEĽMI ŤAŽKÉ.”

Prvou katastrofou bol spánok. Odrazu som musel chodiť večer skoro spať a ráno skoro vstávať kvôli škole tu na Slovensku, konkrétne v Prievidzi. Vtedy sa vyskytol ďalší problém v podobe jazyka. Viete si predstaviť Španiela, ktorý dovtedy slovensky nehovoril, ako chodí do slovenskej školy? Zdá sa vám to smiešne, však? Smiešne to aj bolo, no nie pre mňa. Skúste sa s niekým dohovoriť, keď on po španielsky ani slovo a ja po slovensky už vôbec. Čiže PROBLÉM! Ten sa však po 2 rokoch pomaly stával vtipnou spomienkou, pretože som sa čoraz viac zlepšoval v slovenčine, a to aj vďaka mojej (malej) slovenskej časti rodiny.

Postupom času som už plynulo hovoril slovensky, i keď s malými nedostatkami, ktoré, ako ste si mohli povšimnúť, pretrvávajú dodnes. Slovensko mi však prinieslo aj mnoho zážitkov a skúseností, i keď sa moja španielska krv nezaprie. Rád spoznávam kúty Slovenska, väčšinou v sprievode kamarátov. Je však pravdou, že mojich kamarátov vždy tvorili skôr kamarátky, no našiel som tu aj mnoho dlhoročných kamarátov, ktorých som spoznal napr. v tábore v Hornom Smokovci, na futbale, free runningu, na rôznych športových turnajoch

Z NÁŠHO ŽIVOTA

a olympiádach, kde som zožal veľa úspechov. Dodnes veľmi rád cestujem, a koniec koncov, je ťažké ma zastihnúť doma.

Počas týchto mojich ciest som mal možnosť postrehnúť značné rozdiely medzi týmito dvoma národmi. Španieli v porovnaní so Slovákmi sú viac energickí, otvorení zábave a ľuďom rôznych vekových kategórií a všetko berú s humorom, kým Slováci sú náladovejší a vážnejší.

Na Slovensku sa mi páčia hlavne blondíny. Španielky sú iné – síce temperamentnejšie, no chýba im povestná slovanská krása. Tam je väčšina žien tmavovlasá, s tmavými hnedými očami a o slovenskej vytvarovanej postave môžu len snívať. Zato energie majú na rozdávanie. Ale ako vravím, niet nad Slovenky. Slovensko trikrát aleluja!!!

Teraz sa už teším na leto – nielen kvôli prázdninám, ale kvôli tomu, že veľkú časť prázdnin strávim práve v Španielsku a tri týždne trávim každoročne na liečení v Hornom Smokovci. Tolko zážitkov, ktoré mám odtiaľ, mi veru nikto z pamäte nevymaže. Aj Španielsko je mi teraz omnoho vzácnejšie ako predtým. Pre mňa to totiž nie sú len dvojmesačné prázdniny pri mori, je to pre mňa návrat domov.

Neviem ešte, čo mi budúcnosť prinesie, no verím, že sa mi podarí zužitkovať všetky nadobudnuté skúsenosti. Neviem ani to, či jedného dňa neskončím práve v mojej rodnej zemi. Zatiaľ mám jasno v jednej veci – chcem vyštudovať vysokú vojenskú školu a stať sa vojakom z povolania. Práve preto som sa prihlásil na SOŠ letecko-technickú v Trenčíne, ktorá môže byť prínosom pre moju voľbu. Dostal som sa na internát, ktorý ma naučil, že aj bez mamy si dokážem oparať, uvariť, postarať sa sám o seba a

opäť som si našiel dobrých kamarátov, na ktorých mám v mojom živote naozaj šťastie. A neuveríte?! Španielskeho kamaráta som spoznal v Trenčíne.

Čo najčastejšie sa snažím hovoriť s ocinom, nech je španielsky jazyk pre mňa stále ako rodný, hoci som ešte nepočul tak rýchlo ľudí rozprávať a gestikulovať ako práve na juhu. To, čo vidíte v telenovelách, je skutočné.

Myslím tú rýchlosť, intenzitu a gestá pri rozhovoroch. Niekedy sa vám zdá, že tí ľudia sa hádajú. Nie je to tak. Sú len výraznejší a omnoho hlučnejší ako my. Aj ja sa musím vždy krotiť, keď sa po dvoch mesiacoch vrátim zo Španielska domov.

Je toho veľmi veľa, čo by sa dalo ešte popísať, no všetkým vám chcem pripomenúť – raz vidieť je viac, ako desaťkrát počuť. Vyberte sa do sveta! Spoznajte niečo nové! Ako som už napísal, spomienky vám nikto nezoberie. A verte mi, ak si pre zážitky vyberiete Španielsko, nikdy neľutujete. Žijú tam ľudia, ktorí sa s vami podelia aj o posledné. O povestnej slovenskej závesti a nepravosti tam nechýbajú. Každý si žije svoj život radostne a radosť odovzdávajú aj vám. Krajina je nádherná, more je najlepší relax, aký si dokážem predstaviť. Zábava? Kedykoľvek a kdekoľvek. Jedlo? Skvelé a veľa. Čo dodať: VIVAT ESPAÑA!!!

text a foto: Cristian Benito Baláz

ČO MI DÁVA VIERA?

V očiach niektorých tínedžerov som nudný chalan, ktorý sa nespráva ako „chlap“.

Usúdili tak možno podľa toho, že ma nevideli ani opitého, ani fajčiť a nepočuli ma nadávať v každej vete, ktorú poviem. Myslím si, že to nie je preto, že by som sa im v takých prípadoch vyhýbal :D

Prečo to robím? Prečo jednoducho nezapadnem do partie? Prečo som taký „nudný“ a nezasmejem sa na vtipoch o Ježišovi Kristovi? Niekedy odpoveď neviem ani ja. Prosto sa mi to nepáči... No skúsím vám priblížiť, čo mi dáva viera, prečo verím v Boha a ako si užívam život ja.

Mnoho ľudí si zábavu spája s alkoholom. No skúste niekedy niekomu pomôcť, poradiť alebo niečo darovať. Má to rovnaký, ba možno ešte lepší účinok na vašu myseľ a náladu ako alkohol. Tiež ste opojení eufóriou, no príčina je iná. Takýmto spôsobom sa snažíme zabávať aj na našich stretnutiach v UPC (univerzitné pastoračné centrum).

**“NAVZÁJOM SA PODPORUJEME,
POMÁHAME SI A ZAUJÍMAME SA O
SEBA. NERAZ TO PRINÁŠA RAD HU-
MORNÝCH SITUÁCIÍ.”**

No vieme o sebe viac ako len to, koľko kto vypije a dokáže zniesť alebo koľko cigariet denne vyfajčí. Zaujímame sa o seba a dokážeme si pomôcť, aj keď nám je ťažko. Je to naozaj návykové, keď niečo takéto zažijete. Nie je dôležité, či ste veriaci alebo neveriaci, aj keď je pravda, že väčšina je veriacich. No často si s nami chodia zaspievať a zasmiať sa aj neveriaci ľudia.

Láka ich to, keď nás vidia, ako sa zabávame a pomáhame si. Zo začiatku som aj ja prišiel len so zámerom normálne sa zabaviť. No po čase, myslím si, že viacero ľudí začne rozmýšľať, prečo je nám tam tak dobre, čo to spôsobuje. A znova po určitom čase prídete na to. Áno! Je to Božia prítomnosť. Boh je tam a rozpráva sa s nami, pomáha a vedie nás prostredníctvom našich priateľov. Každý to pozná.

Do kostola som chodil preto, lebo to chceli rodičia. Bral som to ako rutinnú záležitosť, ktorú som chcel mať z krku. No vtedy vo mne niečo „ruplo“. Môj vzťah k Bohu a s Bohom sa zmenil. Začal som ďakovať za ľudí, ktorých som stretol, za zážitky s nimi a On mi na oplátku dával ďalšie situácie, výzvy a podnety, ako rásť a veriť, že sa to dá.

Dnes sa snažím radovať sa z maličkostí. Poteší ma, keď je pekný deň, keď stretnem niekoho, koho som už dlho nevidel alebo keď si môžem ísť von s kamarátmi hádzať frisbee. Uvedomil som si, že za všetko, čo mám, môžem ďakovať Bohu. Mohol som sa narodiť v Afrike alebo v inej podobnej krajine a teraz by som nemal čo jesť, okolo mňa by zúrila vojna, alebo by som emigroval do Európy.

UVEDOMME SI, AKÉ MÁME ŠŤASTIE, ŽE SA MÁME TAK DOBRE, AKO SA MÁME.

Vlastnosť sťažovať sa na niečo je zakorenená v ľuďoch veľmi hlboko. A ja nehovorím, že niekedy nie je dobré sa posťažovať, alebo niečo zmeniť. Ale keby sme toľko ďakovali a radovali sa zo života ako frflíme, tak si myslím, že by sme boli omnoho šťastnejší.

K tomu, aby som si aspoň trošku uvedomil, čo mám, mi pomohlo aj to, že som patrila do skupiny dobrovoľníkov, ktorí navštevovali bezdomovcov u nás v Trenčíne. Môžem vám povedať, že to bola veľmi zaujímavá a poučná skúsenosť. Možno niekto z vás čítal niektorý z článkov Mareka Čulagu o bezdomovcoch. Ak nie a zaujíma vás to, určite tak urobte.

Naše spoločenstvo dobrovoľníkov navštevovalo ľudí bez domova dva roky, zvyčajne každý týždeň. Dnes sme to zredukovali na pár akcií, ako je vianočná večera s bezdomovcami alebo opekačka. No podobné akcie sa rozbehli v mnohých mestách a stojí za to vyskúšať to možno aj vo vašom meste. Jasné, nie je to ľahké baviť sa s takými ľuďmi. Ako sa volal jeden z Marekových článkov: „Bezdomovec? Fuj ten smrdí!“ Musíte dať do úzadia to, ako vyzerá a ako sa správa.

Treba si uvedomiť, že aj on má nejaké pocity a možno keby nemusel, tak v tom podchode nestojí a nežobre. Jasné, veľa z nás si povie, že keby chcel, môže robiť, nemusí piť, fajčiť a nebol by tam, kde je. No práve to, s akými ľuďmi sa stretávajú (takí, ktorí majú podobné problémy a nevedia im pomôcť) a to, že sa nemajú o svojich problémoch s kým porozprávať, ich robí takými, akí sú.

“KAŽDOPÁDNE SOM SI ZNOVU UVEDOMIL, AKÝ ŠTEDRÝ DAR OD BOHA JE TO, ŽE MÁM ÚPLNÚ RODINU, KTORÁ MI POMOŽE A POSTARÁ SA O MŇA, ŽE MÁM ČO JEŠŤ A KDE SPAŤ.”

Myslím si, že dnes ste sa o mne dosť dozvedeli. Keď vám mám pravdu povedať, nie je to ľahké prezentovať takéto alebo podobné názory a hodnoty v tejto dobe. Mnohokrát sa mi to nedarí a aj ja som nahneván na celý svet. Ale presne vtedy prídu takí kamaráti/ky, akých som spomínal a pomôžu mi.

Keby niekto neveril, alebo mal niekto záujem pozrieť si to naživo, tak vás pozývam na naše stretnúť, omše alebo jednoducho sa porozprávať. Bývam v izbe 110/3 alebo každý utorok a štvrtok od siedmej v UPC na intráku v dopravnej akadémii 5. poschodie). Rád spoznám nových ľudí :D

text a foto: Ondrej Moravčík

ROB TO, ČO MILUJEŠ A MILUJ TO, ČO ROBÍŠ!

1.Kto ťa priviedol k športu?

Odmalička som vedela, že chcem športovať, ale nikdy by mi nenapadlo, že to bude tento šport. Ku koňom ma priviedla kamarátka, s ktorou som sa ako malá hrávala vonku na ihrisku. Ak by ma nepriviedla ku koňom, bola by som krasokorčuliarka. Asi.

2.Kde si s jazdectvom začínala?

Začínala som v Trenčíne v roku 2008, keď som mala 9 rokov. V októbri 2015 som zmenila klub a našla som si nového trénera.

3.Zranila si sa niekedy alebo spadla si z koňa?

Áno a koľkokrát. Koľkokrát som spadla, udrela sa, zranila či bola v nemocnici, ani to nepočítam. Je to šport, patrí to k tomu.

4.Chceš sa jazdectvu venovať aj po škole?

Určite áno. Jazdectvu sa chcem venovať profesionálne či amatérsky, samozrejme popri práci.

5.Ako športovkyňa veľa času venuješ tréningom, ako potom zvládaš školu, rodinu či priateľov?

V škole to vôbec nie je jednoduché. Tréning mám každý deň a dochádzam naň autobusom 30 km, ale zatiaľ to nejako zvládam. Keďže moji rodičia žijú v zahraničí, čas s nimi trávim minimálne, takmer vôbec. S priateľmi som na tréningu, v škole alebo večer v internáte. Veľa času nemám, no pre priateľov sa snažím nájsť si ho vždy.

6.Podporujú ťa ľudia v tvojom športe?

Veľa ľudí sa smeje, že to koniari vôbec nazývajú šport. Hovoria, ako len sedíme, nič nerobíme a nepotrebujeme žiadnu silu. No je to jediný šport, pri ktorom pracujete so živým tvorom, ktorý je trikrát väčší ako vy a niekoľkokrát ťažší ako vy. Mňa osobne každá veta a výsmech motivuje. Každý, kto tomu rozumie, vie, že jazdectvo je náročný šport ako hádzaná či futbal.

7.Aký máš názor na situáciu v jazdeckom športe u nás na Slovensku?

Môj názor je taký, že situácia určite priaznivá nie je, ale taktiež verím, že sa to zmení.

8.Máš najlepšiu kamarátku/kamaráta? Podporuje ťa v tvojom športe?

Nie, za najlepšiu určite žiadnu nepovažujem. Mám veľa dobrých kamarátok, na ktoré sa môžem spoľahnúť.

rozhovor pripravila: rš, foto: Eliška Belanská

DOTYK RUŽE

oblečenie, ktoré sa dá znova použiť a týmto spôsobom nepodporovať konzumné reťazce, ktoré častokrát zdierajú pracovníkov vo fabrikách.

Opak tohto konzumného chaosu je vysoká móda, ktorá je prezentovaná dvakrát ročne v Paríži. Vybrané módné domy predstavujú kolekcie v tej najvyššej kvalite spracovania a dizajnu, častokrát šité ručne a s najväčšou precíznosťou. Práve tieto kolekcie slúžia ako inšpirácia pre nositeľné kolekcie. Častokrát je toto oblečenie skôr umenie ako odev. Každá kolekcia je vždy niečím inšpirovaná a sú v nej použité ručne vyšívane čipky, výšivky alebo dokonca sú látky tkané ručne.

V poslednej dobe sa v kolekciách haute couture začali využívať mimoriadne moderné techniky, ako je napríklad 3D tlač. Práve to ma na týchto kolekciách fascinuje, že spájajú tradičné remeslo s moderným dizajnom.

REMESLO A KVALITA SÚ PRE MŇA DOLEŽITÉ AJ V MOJEJ TVORBE A V MODELOCH NA MIERU.

Svoju prvú kolekciu som šil pred rokom a bola inšpirovaná kvetom ruže, ktorý som do nej pretransformoval ručnými výšivkami a taktiež ohmat materiálu bol podobný ako dotyk ruže, hebký. Modely boli len v dvoch farbách, a to v polnočnej modrej a jemne maslovej bielej. V kolekcií sú prevažne šaty a sukne, ale aj nohavice a crop topy. No v kolekcií asi najviac rezonuje tmavomodrá pelerína s výšivkou na chrbte.

Odevnej tvorbe sa venujem už štyri roky, ale viac profesionálnejšie až odkedy som začal študovať na Strednej umeleckej škole v Trenčíne. Okrem toho, že šijem kolekcie a veci na mieru, jedným okom sledujem aj dianie v móde, prevažne vo svete. Tie najprestížnejšie módné domy chrlia minimálne šesť kolekcií ročne. Sú plné šiat, doplnkov a nápadov, preto je v dnešnej dobe veľmi ťažké sledovať najnovšie trendy.

Riadiť svoj šatník podľa najaktuálnejších trendov je celkom nereálne, pretože sa menia neskutočne rýchlo a omnoho sympatickejšie je nájsť si zopár kľúčových kúskov, ktoré viete, že vám sedia, cítite sa v nich príjemne a sú nadčasové.

TRENDY TREBA POŇAŤ S VEĽKÝM NADHLADOM, LEN SA NIMI JEMNE INŠPIROVAŤ.

Inšpirovať sa napríklad farbou alebo dĺžkou nohavíc. Niekedy aj malý detail vie z obyčajného oblečenia vyčariť trendy kúsok a pokojne môže byť zo second handu. Práve tam sa dá nájsť pekné a stále funkčné

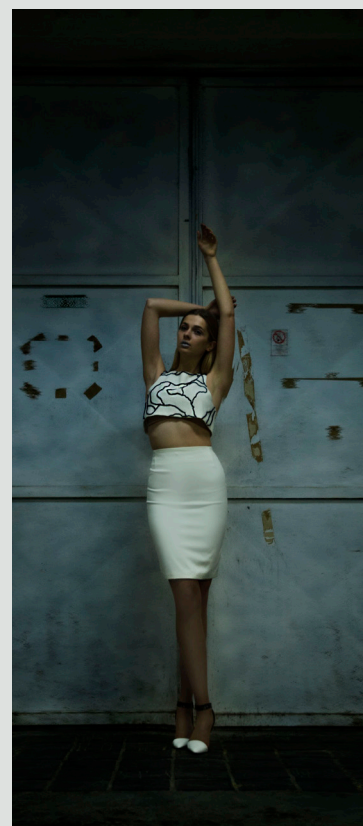
Z NÁŠHO ŽIVOTA

S touto kolekciou sa mi podarilo prezentovať sa na pár módnych podujatiach, napríklad Ódy módy 2015 na Trenčianskom hrade, Young art show v Piešťanoch alebo na vernisáži výstavy Dotyky s ľudovou kultúrou v Slovenskom národnom múzeu v Martine. S touto kolekciou sa mi podarilo vyhrať 3. miesto na medzinárodnej súťaži Módná línia mladých v Prešove.

Čo sa týka súťaží, minulý rok som sa zúčastnil v poľskom Krakove na majstrovstvách v šití šiat. Bola to pre mňa zase nová skúsenosť, lebo to nebola klasická súťaž, kde prinesiete svoje oblečenie a modelky ho predvedú, ale tu som mal za úlohu ušiť šaty počas 5 hodín. Nakoniec to nebolo až také ťažké, ako som si myslel. Podarilo sa mi vyhrať prvé miesto a domov som si odniesol šijací stroj.

Moja tvorba zahŕňa aj školské práce v podobe klauzúrnych prác, čiže je rôznorodejšia a núti ma zamýšľať sa aj nad témami, ktoré by som si sám nevybral. A práve to je častokrát veľká výzva. Snažím sa z toho vyťažiť čo najviac, aby sa to páčilo aj mne.

V poslednej dobe som sa začal zaujímať aj o svadobné šaty, a tie prvé sú práve v procese výroby. Okrem toho som začal šiť aj novú kolekciu, ktorá bude iná ako tá prvá, ale stále som sa snažil v nej zachovať svoj rukopis, ženskú siluetu a priliehavý strih. Na procese tvorby kolekcie ma baví prevažne to šitie, lebo krajčírske umenie je krásne a treba ho udržiavať aj medzi obyčajnými ľuďmi, aby sme si nemuseli kupovať iba lacné a nekvalitné výrobky z Číny a pod.

POHĽAD

V čase, keď bolo jej srdce zamrznuté na ľad,
uvidela ten nezameniteľný pohľad.
Robil ju šťastnou, no zároveň ubližoval,
a ON napriek tomu celý vesmír znamenal.

Lži, faloš a nenávisť zaplavovali jeho slová k nej,
myslel, že sa jej žije ľahšie samej.
Snažil sa urážať a krivdiť celému svetu,
zaútočiť a nevyniesť žiadnu obeť.

Velil armáde silnejšej ako diabol,
avšak sámým sebou nikdy nebol.
Vplyv jeho činov ju privádzal na dno,
a zahrávať sa s ním neradno.

Srdce väčšie ako ktorýkoľvek mních,
no jeho pohltila sila pých.
Podporoval krutosť, zlo a bezočivosť,
no ukázať city bola preňho slabosť.

Jedného dňa potreboval pomôcť,
pýchu vtedy dokázal ľahko premôcť.
Napísal jej otázku jednoduchú,
chytila sa a vrátila vetu prostoduchú.

Nechápala, prečo práve ona,
a aj tak chytila do siete démona.
Chcela mu vrátiť všetky krivdy od neho,
no nepoznala ho tak iného.

Tušila, že je niekde chyba,
jeho pravá tvár to bola iba.
Schovával sa za zlosyna
a hovoril, že to nie je jeho vina.

Bál sa poníženia a výsmechu,
v nikom nehladal útechu.
Snažila sa ho vypočúvať,
a nemusela sa len obetúvať.

Začala ho potrebovať deň za dňom,
a mesiac ušiel pred týždňom.
Zistila, že ho viac než len priťahuje,
tvárila sa, že ho len doťahuje.

Pomaly začal ukazovať pravú tvár.
Skutočne nebol len krutý pôžitkár.
Začal ju učiť, ako prejavíť cit,
ale chcela jeho lásku zažiť.

Túžila po jeho objatí či bozku,
no nevidela do jeho mozgu.
Stačili jej dve obyčajné slová,
tá veta by bola vtedy heslová.

Nedokázala mu to povedať triezva,
aj keď tušila, že pre neho už je hviezda.
Jediného krivého slova nepovedal,
vo dne v noci ju ochraňoval.

Po mesiacoch poznania pravej tváre
vedela, že jej srdce z ľadu neostane.
Podišiel k nej, pobožkal ju a povedal,
že ju už dlho tajne miloval.

Milovať pre ňu znamenalo všetko,
no to, čo k nemu cítila, bolo nadovšetko.
Darovala mu srdce svoje,
ktoré bolo cennejšie ako všetky jeho zbroje.

Miluje každý pohľad do jeho očí
a dúfa, že sa to už nikdy neskončí.

text: Zuzana Rajčanová

© foto: Petra Kajanová

SOM VEGÁNKA A JE MI FAJN

“Ryšavé dievča so zaujímavopotetovanými rukami, ktoré môžete stretnúť v kuchynke na 2. poschodí B traktu variť zaujímavé výtvary. Tak presne to je Alex”.

1. Kde študuješ?

Na umeleckej, odbor animácia. Neplánujem sa tomu ale venovať, v budúcnosti chcem byť barmanka :D

2. Prečo si sa rozhodla byť vegánkou?

Kvôli etickým a ekologickým dôvodom. Pozerala som veľa dokumentov a štúdií, ktoré ma presvedčili. Napríklad, na jeden hamburger treba oveľa viac vody, ako keby si sa sprchovala 20 dní v kuse.

3. Čo na to hovoria rodičia?

Mama bola najskôr z toho dosť mimo a našťvaná, ale vie, že keď si niečo zaumienim, tak to tak aj spravím. Myslela si, že vymýšlam a budem mať oveľa menej živín, no pomohlo mi to z veľa chorôb a dostala som sa aj z anorexie. Ale zvykla som si variť sama.

4. Po prechode na vegánstvo začali aj nejaké zdravotné problémy? Predsa len je to niečo iné, ako na čo sme zvyknutí od malička...

Nie, chudokrvná som bola aj predtým, no teraz mám oveľa lepšie výsledky. Prestali mi padať aj vlasy a hlavne sa cítim lepšie.

5. Čo ako vegánka nesmieš jesť?

Živočíšne produkty, čiže mlieko, vajcia, mäso, med, syry a všetko, čo produkujú zvieratká.

6. Čo teda môžeš?

Ovocie, zeleninu, strukovinu, obilniny. Namiesto mäsa papám strukoviny, tofu aj sóju.

7. Nepriberáš z toho? Pretože ja som zvyknutá na to, že sacharidy sú horšie ako tuky.

Nie, práve vegáni sú jedni z najštíhlejších ľudí. Najskôr som pribrala, a potom si telo zvyklo. Organizmus začal fungovať na sacharidoch, takže som začala chudnúť. Telo začalo spracovávať sacharidy ako primárny zdroj. Tuky papám najmenej, takmer vôbec.

8. Tak nám priblíž, ako vyzerá tvoj každodenný jedálniček.

Sójové mlieko so sypaným müsli. Orieškové mlieko sa mi už minulo, to si robím dokonca sama. Dva banány, ryžové chlebíčky so zeleninou. Na obed som mala chilli tofu s ryžou a zeleninou. Na večeru sa snažím zaradiť strukoviny.

9. Odporučíš nám nejaký recept?

Mám rada hlavne jednoduché recepty, sladké zemiaky, tekvicu s nejakými koreninami. Takmer nesolím. Zvykla som si na prirodzenú chuť potravín.

10. Všimla som si aj veľa zaujímavých potravín, ktoré tu máš...

Áno, mám cukor z kokosových kvetov, melasu namiesto cukru a medu, ale na jej chuť si treba zvyknúť. Ash-wagandha, čaj ktorý pomáha proti stresu. Camu Camu prášok, ktorý obsahuje veľa vitamínu C, je to „super jedlo“ a používam ho najmä do smoothie.

11. Športuješ?

Samozrejme! Nechodím do posilky, ale doma cvičím kruhový tréning s menšími váhami, dvakrát do týždňa robím kardio a pilates

12. Na rukách máš zaujímavé tetovania, čo znamenajú?

A sú natetované vegánskymi farbami, ktoré sa netestujú na zvieratách. Mám tu draka, kvetinky. Mám rada japonské tradičné umenie. Na nohe mám smrtku z mojej obľúbenej piesne. Na druhej ruke mám spravený rukáv s tematikou jednej počítačovej hry.

Tak to by bolo všetko. Ďakujem za rozhovor a super privítanie v tvojej izbe.

rozhovor pripravila: Zuzana Rajčanová, foto: Petra Kajanová

HODNOTÍME...

„Starý most cez Váh je vo veľmi zlom technickom stave kvôli preťaženiu a frekventovanosti vozidiel. Modernizácia starého mosta mala začať už po výstavbe nového, avšak ešte sme sa toho nedočkali a je len otázkou času, kedy to bude skutočne nutné z hľadiska bezpečnosti.,,

Približne pred rokom bol v Trenčíne otvorený nový cestný most za účasti ministra dopravy J. Počiatka a primátora mesta Trenčín R. Rybníčka. Dúfalo sa, že pomôže rozpustiť mestské dopravné zápchy a doprava sa tak zrýchli.

„Podľa prepočtov by mal znížiť až o polovicu premávku na starom moste, čo pomôže nielen centru, ale celkovo doprave v meste,” povedal trenčiansky primátor Richard Rybníček.

Pomohol nakoniec nový most?

Moja odpoveď znie, určite áno.

Most sa stal diaľničným privádzačom na sídlisko Juh. Viedie do rozširujúcej sa nákupnej zóny, ale taktiež zjednodušil dochádzanie študentom zo Strednej odbornej školy Letecko-technickej. Cesta z internátu do školy sa pre nich výrazne skrátila, keďže škola sa nachádza neďaleko výjazdu z nového mosta v časti Biskupice. Uvádzame postrehy našich spolubývajúcich:

Nikolaj Skopal

1. Využívaš nový cestný most?

Som rád, že je konečne postavený nový cestný most, je to úľava Trenčína. Samozrejme aj časovo je to lepšie na intrák, ušetríme kopec času :D

2. Čo by si ešte doprial Trenčanom, mám na mysli dokončenie nejakého rozpracovaného alebo nového projektu?

Myslím si, že by bolo vhodné spraviť nejaké oddychové centrum alebo niečo pre mládež, napr. parky pre skateboardistov a pod. Cez leto by ma zaujali Staromestské slávnosti.

3. Aký dopravný prostriedok využívaš?

Teraz už väčšinou auto.

Cristiano Benito

1. Ako a kadiaľ cestuješ z intráku do školy? Koľko minút teraz ušetríš vo svoj prospech?

Využívam nový cestný most. Veľmi nám to pomohlo. Náš čas sa skrátil o niekoľko minút. Taktiež máme školský autobus, ktorý nás odvezie cez nový most rovno pred školu a cesta nám tak trvá cca 14min. Cez ten starý nám to trvalo cca 35 min.

2. Je aj niečo negatívne na novom cestnom moste?

Ako negatívum vnímam veľkú obkluku, ktorú musím absolvovať ak sa chcem napojiť na nový most smerom do školy.

Martin Jurda

1. Koľký rok študuješ v leteckej škole?

Na SOŠ Letecko technickej študujem už tretí rok.

2. Takže vieš porovnať časový rozdiel v cestovaní - starý a nový most.

Časový rozdiel medzi starým a novým mostom je približne 15 minút, čo sa týka pešej chôdze (mám osobne odskúšané) a bicyklom a autobusom to je tak 5-10 minút.

3. Aký dopravný prostriedok využívaš?

Využívam autobus 12 - tku, ktorý chodí každé ráno zo Zlatoviec priamo do školy, ďalej svoj vlastný bicykel alebo chodím pešo.

4. Sú podľa teba aj nejaké negatíva nového mostu?

Zatiaľ som nenašiel žiadne negatíva nového mostu, možno ich nájdem ešte neskôr pri cestovaní osobným autom, ale nemyslím si, že by nový most nejako uškodil či už mestu, obyvateľom alebo prírode.

Ďakujeme za rozhovory a prajeme na každý deň šťastnú cestu nielen do školy :D

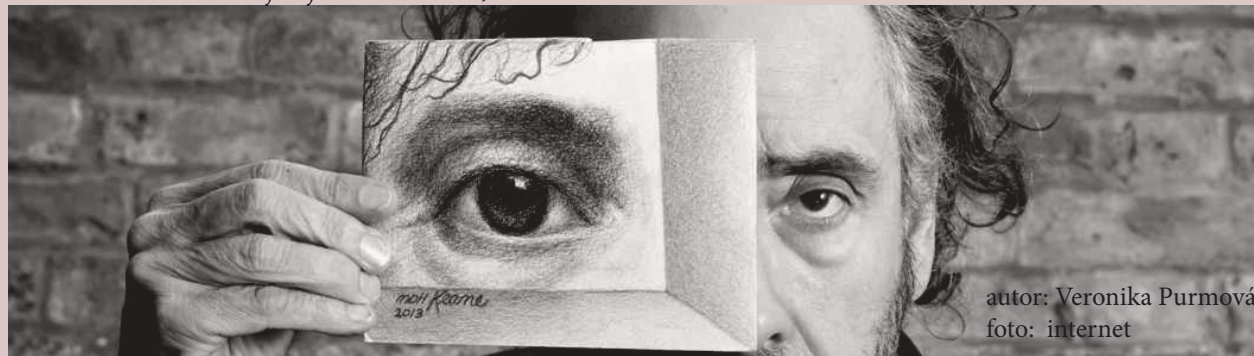
rozhovor pripravila: Simona Zálešáková

ČUDÁK MENOM TIM

Dalo by sa povedať, že Timothy Walter Burton je taký divný Janko amerického šoubiznisu. Pre niekoho neupravený, neučesaný, zvláštny podivín, chodiaci v čiernom. Pre niekoho režisér, scenárista, producent, ktorý aj po tridsiatich rokoch kariéry dokáže prekvapiť. Niektorí v jeho dielach vidia nejaké nepochopené umenie utrýznenej duše, iným sa zdajú pre ich pochmúrnosť nudné. Názor si hádam vie urobiť každý sám, a tak má tento článok len informačnú hodnotu. Je to obdivovateľ starých čiernobielych béčkových hororov, ktorých atmosféru vnáša aj do svojej tvorby. Do tvorby bizarných, vizuálne skvele prepracovaných hororových rozprávok pre dospelých. Burton sa narodil v americkom štáte Kalifornia 25. augusta 1958. Už ako dieťa ho zaujali ponuré nízkorozpočtové filmy z amerických aj britských produkcií. Sám tvrdí, že prostredie, v ktorom vyrastal a škola, ktorú navštevoval, mu nevyhovovali, a tak sa často utiekal k filmom.

To, čo ho ako malého bavilo, začal neskôr študovať. Po strednej získal Disneyho štipendium na prestížnej Disneyho škole California Institute of the Arts. Tri roky tam študoval animáciu, až dostal ponuku od Disneyho samého. Pripravil preňho sériu krátkometrážnych animovaných filmov, to ale nebol smer, ktorým sa chcel uberať. Popri práci pre Disneyho začal tvoriť aj v iných smeroch – básne a ilustrácie, ktoré mu neskôr poslúžili ako základ v jeho diele Ukradnuté Vianoce (Nightmare before Christmas). V Disneyho štúdiách mu nechávali čím ďalej väčšiu voľnosť, a tak v roku 1982 Tim Burton predstavil svoj 6 minút trvajúci čiernobiely film Vincent. Burton opakovane spolupracoval s Johnnym Deppom, ktorý sa stal jeho blízkym priateľom už od ich prvého spoločného filmu. Herečka Helena Bonham Carter, teraz už jeho bývalá partnerka, sa taktiež objavila v mnohých jeho filmoch. Týchto dvoch hercov môžeme vidieť hrať spolu v šiestich filmoch. Náhoda? Ani nie.

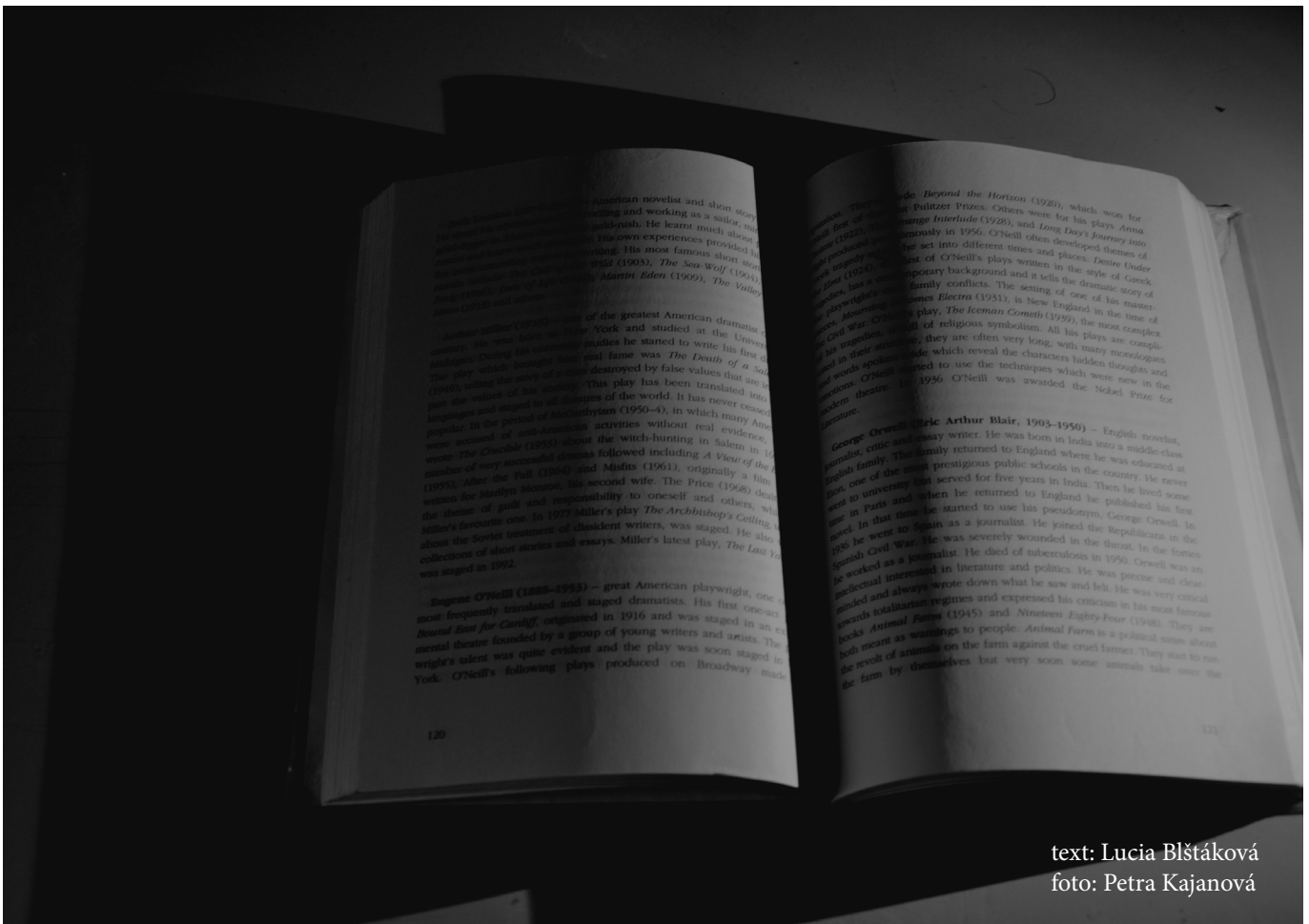
Tento čudák menom Timothy Walter „Tim“ Burton je americký filmový režisér, producent, výtvarník, spisovateľ a animátor. Je známy svojimi temnými až gotickými a nepredvídateľnými fantasy filmami. Ak nemáte čo pozeráť, tak dobrými príkladmi sú napríklad jeho diela Beetlejuice, Strihoruký Edward, animovaný muzikál Ukradnuté Vianoce, fantastický horor Sleepy Hollow, Mŕtva nevesta, Sweeney Todd, novší film Dark Shadows a Frankenweenie. Tento muž stojí aj za trhákmí, ako sú Charlie a továreň na čokoládu a Alica v ríši divov.

MAREC - MESIAC KNIHY

Pre mnohých z nás je kniha nenahraditeľnou spoločníčkou. Dobrá kniha nás posúva vpred. Nie nadarmo sa hovorí, že kniha je najlepší priateľ človeka. Nedávno sme si pripomenuli jej sviatok. 23. apríl je svetový deň knihy a autorských práv. Možno sa pýtate, prečo práve tento dátum. Roku 1616 v tento deň zomreli, alebo sa narodili takí významní ľudia ako Miguel Cervantes, William Shakespeare alebo Vladimír Nabokov. V tento deň

máme možnosť vyjadriť vďaka autorom kníh, vydavateľom, knihovníkom, ale aj svojej obľúbenej knihe :) Veď čo je na nich najkrajšie? Nielen obsah či obal. Ale skutočnosť, že po knihe siahajú deti, mladí i tí starší. V dnešnej dobe hlavne mladí ľudia siahajú po moderných technológiách ako je internet. Ja osobne určite preferujem držať knihu v ruke, pohodlne sa usadiť, ocitnúť sa v deji príbehu a vychutnať si jedinečné čaro toho momentu.

text: Lucia Blšťáková
foto: Petra Kajanová

POĎ S NAMI NA FESTIVAL

Pomaly, ale isto sa blížia letné prázdniny, ku ktorým neodmysliteľne patria aj letné festivaly. Práve preto sme sa rozhodli napísať aj o nich. Vybrali sme najmä tie naše slovenské, no pre tých, ktorí sú kvôli festáku ochotní cestovať aj za hranice, pripájame aj niekoľko zahraničných...

1. Stará známa – POHODA

Kde sa bude konať? Na letisku v Trenčíne.

Kedy sa bude konať? 7. – 9. 7. 2016

Koľko bude stáť? Permanentka do 7. 6. 2016 – 89 €

Permanentka do 7. 7. 2016 – 99 €

NA MIESTE - 119 €

Kto bude vystupovať? PJ Harvey, Sigur Rós, The Prodigy, Godol Bordello, Parovoz Stelar, Saul Williams, Flying Lotus, It's everyone else Odesza, Dub Pistols, Spor, C hick On Speed, My Baby, Hanba...

2. GRAPE

Kde sa bude konať? Na letisku v Piešťanoch.

Kedy sa bude konať? 12. – 13. 8. 2016

Koľko bude stáť? Permanentka do 12. 8. 2016 – 50 €

Na koho sa môžete tešiť? Bloc Party, MO, Crystal Castles, Netsky Live, Jake Bugg, Milky Chance, Dub FX, HVOB, Booka, Circa Waves, Kaytranda a ďalší...

3. Trident Open Air

Kam treba prísť? Duchonka.

Kedy sa bude konať? 23. - 26. 6. 2016

Koľko zaplatíte? Do konca mája: 21,90 €

Do začiatku festivalu: 24,90 €

VIP vstupenka + kemping: 34,90 €

(limitovaný počet 200 kusov)

Kto vystúpi? Drum & bass umelci zo SR a ČR, ale aj zahraničný line up.

4. NEON Festival

Kde sa uskutoční? Zlaté piesky, Bratislava.

Kedy sa bude konať? 24. – 25. 6. 2016

Koľko bude stáť? Early Bird- 49 €

Fan festival pass- 99 €

VIP festival pass- 199 €

Kto ňa roztancuje? Above & Beyond, Arty, Ilan Bluestone, Underworld Live, Nora En Pure, Eelke Kleijn...

Čo si priniesť so sebou? Príď v niečom neónovom a je jedno, či to bude opasok, nechty, vlasy alebo tričko!

5. TopFest

Kde bude prebiehať? Na letisku v Piešťanoch.

Kedy sa bude konať? 1. – 2. 7. 2016

Koľko zaplatíš? Permanentka: 45 €

VIP permanentka: 120 € (limi

tovaný počet: 200 kusov)

Vystúpia: Puddle of Mudd, UK Subs, The Darkness, Reckless Love, Kabát, Wanastowi Wjacy, Horkýže Slíže, Desmod, Chinaski, The Paranoid, Walda Gang, Zóna A, Kandrácovci, Wasabi Cirkus, Hash a iní...

6. Hip Hop Žije

Kde? Zlaté piesky, Bratislava.

Kedy sa bude konať? 1. - 3. 7.2016

Cena? Normálna vstupenka - 33 €

VIP vstupenka - 69 €

Na čo sa tešiť? Dj Premier, DMS, Kali & Peter Pan, DJ Wich, PIL C, Aless, Jofre, LUZA, Zverina, Otis (H16), Ektor a okrem nich sa môžete tešiť aj na graffiti jam, streetball, break dance, exhibície, súťaže,beatbox battle...

7.Gothoom Open Air Fest

Kde sa uskutoční? Ostrý Grúň, areál chaty Kollárová.

Kedy sa bude konať? 21. - 23. 7. 2016

Kolko bude stáť? Permanentka - 35 €

Kto vystúpi? Napalm Death, Marduk, Gortalax, Harakiri For The Sky, Doomas, Devangelic, Divine Chaos, Attack of rage, Steel Engraved, Daylight Misery a iní...

8.BEE FREE

Kde sa uskutoční? Incheba, Bratislava.

Kedy sa bude konať? 23. 7. 2016

VSTUP VOĽNÝ

Kto vystúpi? DJ Marko Nastic, Marcelo di Lazzari, Marcelo K2, Corvin Dalek, Michael Breeth, Kevi Anavi, Benco, Drahosh, DEEX a ďalší...

9.UPRISING Reggae festival

Kde sa uskutoční? Zlaté piesky, Bratislava.

Kedy sa bude konať? 26. - 27. 8. 2016

Cena vstupu? 30 € (neskôr sa bude cena zvyšovať)

VIP vstup:120 €

Line up? Alborosie, Nneka, Tarrus Riley, Dean Fraser, Alaine, Marina P, Mungo 's HI FI...

Čo si priniesť so sebou? Jednoducho prines seba v reggae farbách ;)

A teraz niekoľko zahraničných festivalov

1.SZIGET

Krajina? MAĎARSKO

Presné miesto? Budapešť

Dátum? 10. - 17 .8. 2016

Cena vstupeniek? Permanentka na 7 dní: 235 € (s kempovaním)

Permanentka na 5 dní: 215 €

Jednodňová vstupenka: 55 €

Na koho sa môžete tešiť? Hardwell, David Guetta,Bastille, Rihanna,Bloc Party,Crystal Castles, Chvrches, Jake Bugg, John Newman, Kaiser Chiefs, Kodamine, M83, MO,Naughty Boy, Nicky Romero, Travis Scott,Wilkinson, Years&Years a veľa ďalších...

2.Balaton sound

Krajina? MAĎARSKO.

Presné miesto? Jazero Balaton, Zamárdi

Dátum? 6. - 10. 7. 2016.

Cena? 5-dňový vstup: 175 €

VIP permanentka: 260 €

Denná vstupenka: 55 €

VIP denná vstupenka: 115 €

Kto vystúpi? Armin Van Buuren, Martin Garrix, Paul Van Dyk, Brains, Irie MAffia, Dimitri Vegas & Like Mike, Tyga, Sven Väth, Julian Jordan, Lost Frequencies, Alan Walker, Dixon, Martin Solveig, KSHMR....

3.Colours of Ostrava

Krajina? Česko

Presné miesto? Ostrava, Dolní Vítkovice

Dátum? 14. - 17. 7. 2016

Cena vstupeniek? Permanentky: na 4 dni VIP - 186 €
na státie:76 €

Na koho sa tešiť? VR/Nobody, M83, Underworld, Tame Impala, Kodamine, Passenger, ANOHNI, Slowdive, The Vaccine, Treacherus Orchestra, My baby, Skinny Lister a ďalší...

Okrem hudby? divadlá, workshopy, filmy, výtvarné aktivity

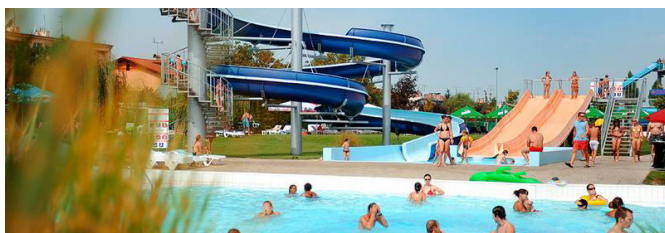
text: Saša Hulínová

ČO V LETE...

Leto je za rohom a ty ešte stále nevieš, čo budeš robiť? Zabi nudu na kúpalisku. Vybrali sme pre teba pár kúpalísk na Slovensku. Tak hurá do plaviek!

Aquapark Senec

kde: Senec, Bratislavský kraj
otváracie hodiny: 10.00 – 21.00
vstupné (študent): 12 – 22 €

Holiday park Kováčová

kde: Kováčová (Zvolen), Banskobystrický kraj
otváracie hodiny: 10,00 - 21,00
vstupné (študent): 11 – 12 €

Aqua City Poprad

kde: Poprad, Prešovský kraj
otváracie hodiny: 8,00 - 21,00
vstupné (študent): 3 – 31 €

Thermalpark Širava

kde: Zemplínska šírava, Košický kraj
otváracie hodiny: 9,00 - 21,00
vstupné (študent): 11,90 €

Termálne kúpalisko Podhájska

kde: Podhájska (Nové Zámky), Nitriansky kraj
otváracie hodiny: 9.00 – 21.00
vstupné (študent): 8 €

Kúpalisko Zelená žaba

kde: Trenčianske Teplice, Trenčiansky kraj
otváracie hodiny: 10,00 - 22,00
vstupné (študent): 3 hod./ 10 €

Tatralandia

kde: Liptovský Mikuláš, Žilinský kraj
otváracie hodiny: 10,00 - 21,00
vstupné (študent): 21 €

text: Martina Belejová
foto: internet

foto: internet

